

и на едно съставилъ (живѣлъ благодѣтелно 1526, а преставилъ ся блажено 1561) съ надписаніе: *Валикихъ четиры Мисей*, наводятся тыя рѣчи: *Меѳодія Епископа Моравскаго*: ¹, *Овѣщи посаловластвѣ*, ², *о Книгѣ Меѳодія Епископа Моравскаго*; но тва іоуще требова по дълбоко испитуванѣ. Подыръ смъртьтъж Меѳодіовъ (885), когато е ѿ Славенскыте непріятели 9) страшна и дотоги ва нечута и невидена буря на Славенскыте священницы повдигната, коіжто е ѿ край и до край главныатъ непріятель Славенскій Епископъ Віхінгъ из злюбятъ си утробъ дыхалъ, и послѣ малко когато удариха Магарите на Моравіѣ и плѣниха, до край ся угаси едвамъ започетата въ Моравіѣ и Паноніѣ, старославенска книжна: за продълженіето и растеніето и подругите Славенски държави, както въ Българіѣ, Сърбіѣ, Руссіѣ и пр. за дълго смы время, само по спомяныците, които сѣ ни ѿ 11. и 12. стол. встанали, сѣдили; защото никакъ нѣсмы познавали имя по имя продължителите и удалеченыте имъ обстоятелства, какъ сѣ сирѣчь живѣли и що сѣ правили; едвамъ преди 26. години (1824) кѣто излѣзи на свѣтъ знамѣнитото дѣло на г. К. Калайдовича (с. Іоаннъ Ескархъ Бл-